

Bogen er en klassisk selvhjælpbog, baseret på forfatterens egne erfaringer med at gå fra *“gennemsnitslev til superstuderende ved nogle af de fineste universiteter i verden”* (intet mindre!) Målgruppen må antages at være enten nye studerende, eller studerende, der har behov for gode ideer og teknikker til at få mere udbytte af deres studier.

Den personlige vinkel (forfatterens fortid som blogger fornægter sig ikke) er både bogens styrke og største svaghed. De personlige erfaringer og løbende anekdoter gør teksten levende og letlæst. Forfatterens gentagne eksempler om, hvordan han selv og hans venner fik den ene *“drømmeeksamen”* efter den anden vil sikkert virke engagerende og inspirerende for nogle læsere i målgruppen (måske lidt trættende for andre).

Den personlige vinkel gør imidlertid også, at indholdet en del steder begrænses til, hvad der virkede for forfatteren. Der er ikke mange alternativer eller redskaber til at hjælpe en anden studerende med at finde ud af, hvad der virker for ham eller hende.

Bogen behandler tre områder: effektiv læring, præstation til eksamen og psykologiske aspekter. Generelt er budskabet positivt: man kan selv påvirke sit udbytte som studerende. Specielt på de to første emner lister bogen en række gode områder, som en studerende kan overveje selv at påvirke og giver nogle overordnede praktiske eksempler.

Valget af områder giver en god oversigt og kan være en god inspiration til at være bevidst om, hvad man gør som studerende. Mens nogle af rådene er anvendeligt lavpraktiske, når behandlingen sjældent ret meget dybere eller bliver konkret på et anvendeligt niveau. Det kan fx være en god ting at tænke over, hvor man placerer sig i en forelæsningsaal. Men når konkretiseringen bliver at *“hvis man sætter sig forrest er det lettere at se, hvad der står på tavlen”* lurer banaliteten lige under overfladen af det lavpraktiske.

Bogens læringssyn er snævert. Formålet med læring er at få de bedste karakterer til eksamen. Læring defineres i bogen som *“proces, der overfører ny viden fra forelæsninger og bøger til vores hukommelse”*. Bogens læringssyn er derfor fokuseret på at indlære facts og kunne gengive dem korrekt til eksamen. Der er meget lidt fokus på forståelse (det er primært vigtigt *“hvis stoffet er svært at memorere”* (s. 48)), og forståelse opfattes som forståelse af begrebsdefinitioner. Der tales ikke om anvendelse, at danne sammenhænge eller, især, kritisk og selvstændig tænkning. Bogens repertoire af teknikker indeholder en håndfuld huskeremser og lignende, der sætter læseren i stand til at huske, at fjeldet Galdhøpiggen er 2.469 meter højt, men for lidt, der kan anvendes ud over dette.

Afsnittet om psykologiske faktorer holder sig solidt på banen for letbenet pop-psykologi af *“tænk positivt”*-arten. Naturligvis er bogen ikke en psykologisk fagbog, men emner som stress, eksamensangst og motivation fortjener en populariseret både dybere og mere fagligt solidt funderet behandling end noget, der på steder nærmer sig Gajol-æske-visdom.

At skrive at hovedproblem ved stress er, at man opfatter det negativt (*“20.000 mennesker dør hvert år i USA, ikke af stress i sig selv, men af at opfatte stress som noget negativt”* – s. 170) og at man derfor skal lære at *“Se stress som noget positivt”* (samme sted) er en betænkelig banalisering og individualisering af et reelt problem.

Bogen letlæste stil og oversigtsagtige karakter gør, at den primært er relevant som inspirationslæsning til nye (måske studiefremmede) studerende på gymnasialt niveau. På højere niveau, for mere ambitiøst læringsorienterede studerende eller for studerende, der har brug for mere konkrete teknikker på specifikke områder, findes der nok bedre alternativer på markedet.

Ps. Bogen er oversat fra norsk, og nogle afsnit mangler en tilpasning til det danske uddannelsessystem. Fx er der et afsnit om teknikker til at forbedre sin karakter ved at tage en bestået eksamen om. Dette er ikke muligt i Danmark.

Af Bo Brunsgaard, cand.psych., lektor (og studerende)

